

چیزهایی که سجده بر آنها صحیح است

چیزهایی که سجده بر آنها صحیح است

مسأله ۲۶۵) هنگام سجده پیشانی باید روی چیزی قرار گیرد که سجده بر آن صحیح است.

مسأله ۲۶۶) در سجده نماز باید پیشانی بر زمین یا گیاهان غیر خوراکی و پوشیدنی که از زمین می روید گذاشته شود، مانند سنگ، خاک، چوب، برگ درختان و مانند آن و سجده بر چیزهای خوراکی و پوشیدنی، هر چند از زمین بروید، مانند گندم و پنبه و چیزهای معدنی که از جنس زمین محسوب نمی شود، مانند فلزات و شیشه و مانند آن صحیح نیست.

مسأله ۲۶۷) سجده بر سنگ مرمر و دیگر سنگ هایی که جهت ساخت یا زینت بنا به کار می رود، همچنین بر عقیق، فیروزه، ذرّ و مانند آن صحیح است؛ هر چند احتیاط مستحب آن است که بر دسته آخر سجده نکنند.

مسأله ۲۶۸) سجده بر آجر، سفال، گچ، آهک و سیمان صحیح است.

مسأله ۲۶۹) سجده بر چیزهایی که از زمین می روید و فقط خوراک حیوان است، مانند علف و کاه، صحیح است.

مسأله ۲۷۰) سجده کردن بر برگ سبز چای بنابر احتیاط واجب صحیح نیست ولی سجده بر برگ درخت قهوه که خود برگ استفاده خوراکی ندارد، صحیح است.

مسأله ۲۷۱) سجده بر گل هایی که خوراکی نیستند و نیز داروهای گیاهی که از زمین می روید و فقط برای معالجه بیماری ها به کار می آید، مانند گل ختمی و گل بنفشه صحیح است ولی سجده بر گیاهانی که در موارد غیر معالجه نیز برای خواص طبّی شان به مصرف خوراکی می رسد، مثل خاکشیر و مانند آن، صحیح نیست.

مسأله ۲۷۲) گیاهانی که در بعضی از مناطق یا بین بعضی از مردم، خوردنی شمرده می شود ولی دیگران از آن استفاده خوردنی نمی کنند، خوراکی حساب می شود و سجده بر آنها صحیح نیست.

مسأله ۲۷۳) سجده بر کاغذی که از چوب و گیاه (غیر از کتان و پنبه) تهیه می شود، صحیح است.

مسأله ۲۷۴) اگر چیزی که سجده بر آن صحیح است، در اختیار ندارد، یا به دلیل سرما یا گرما و مانند آنها نمی تواند بر آن سجده کند، چنانچه لباس او از جنس پنبه یا کتان است یا چیز دیگری از جنس پنبه و کتان دارد، باید بر آن سجده کند و احتیاط واجب آن است که تا سجده بر لباسی که از پنبه و کتان است ممکن باشد، بر غیر آن (یعنی غیر از لباسی که از این جنس باشد) سجده نکند و اگر چنین چیزهایی در اختیار ندارد، بنابر احتیاط واجب بر پشت دست خود سجده کند.

مسأله ۲۷۵) اگر بین نماز چیزی که بر آن سجده می کند گم شود و چیزی که سجده بر آن صحیح است در دسترس نباشد، چنانچه وقت نماز وسعت داشته باشد، باید نماز را بشکند و اگر وقت تنگ است، به ترتیبی که در مسأله قبل گفته شد، عمل کند.

مسأله ۲۷۶) جایی که انسان باید تقیّه کند، می تواند بر فرش و مانند آن سجده کند و لازم نیست برای نماز به جای دیگر برود ولی اگر در همان محل بتواند بدون زحمت بر حصیر یا سنگ و مانند آن سجده را انجام دهد، بنابر احتیاط واجب باید بر این اشیاء سجده کند.

مسأله ۲۷۷) اگر در سجده اول، مَهر به پیشانی بچسبد، باید برای سجده دوم مَهر را از پیشانی جدا کند و اگر مَهر را از پیشانی جدا نکند و به همان حال به سجده دوم برود، اشکال دارد.

مسأله ۲۷۸) نیکوترین سجده، سجده بر خاک و روی زمین است که نشانه خضوع و خشوع در برابر خداوند است و برای سجده هیچ خاکی در فضیلت به تربت مقدس سید الشهداء (علیه السلام) نمی رسد.

مسأله ۲۷۹) بعضی از مستحبات سجده عبارت است از:

۱. پیش از سجده و پس از آن در حالی که بدن آرام است، تکبیر بگوید.
۲. بین دو سجده در حالی که بدنش آرام است، بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ».
۳. سجده را طولانی کند و در آن ذکر بگوید و دعا برای حاجت های دنیا و آخرت بخواند و صلوات بفرستد.
۴. ذکر سجده را تکرار کند و به عدد فرد ختم کند.
۵. بعد از سجده بر ران چپ بنشیند و روی پای راست را بر کف پای چپ بگذارد.
۶. در حال برخاستن برای رکعت بعدی، ذکر «بِحَوْلِ اللَّهِ وَ قُوَّتِهِ أَقُومُ وَ أَقْعُدُ» بگوید.

مسأله ۲۸۰) قرآن خواندن در حال سجده مکروه است.

مسأله ۲۸۱) سجده کردن برای غیر خداوند متعال حرام است و بعضی از مردم که در آستانه حرم امامان (علیهم السّلام) پیشانی بر زمین می گذارند، اگر به قصد سجده شکر خدای متعال باشد، اشکال ندارد و در غیر این صورت حرام است.